



Laidiens: 15.07.2010., Nr. 111

Ministru kabineta noteikumi Nr.587

Rīgā 2010.gada 29.jūnijā (prot. Nr.33 21.§)

Filmu klasifikācijas noteikumi

*Izdoti saskaņā ar Filmu likuma
6.panta otro daļu*

1. Noteikumi nosaka filmu klasifikācijas indeksu piešķiršanas kritērijus un kārtību, kādā filmu producenti vai izplatītāji atbilstoši filmu klasifikācijas indeksiem klasificē Latvijas Republikas teritorijā izplatītās filmas, kā arī norāda filmu klasifikācijas indeksus.
2. Filmu klasifikācijas indeksus piešķir visām filmām, kas tiek izplatītas Latvijas teritorijā:
 - 2.1. publiski demonstrējot filmas;
 - 2.2. izplatot filmu ierakstus;
 - 2.3. pārraidot filmas televīzijas raidorganizāciju programmās un elektronisko sakaru tīklos.
3. Saskaņā ar šo noteikumu pielikumā minētajiem filmu klasifikācijas indeksu piešķiršanas kritērijiem filmas producers vai filmas izplatītājs filmai nosaka vienu no šādiem filmas klasifikācijas indeksiem:
 - 3.1. U (universālai auditorijai – filma paredzēta visu vecumu personām);
 - 3.2. 7+ (filma paredzēta personai, kas sasniegusi vismaz 7 gadu vecumu);
 - 3.3. 12+ (filma paredzēta personai, kas sasniegusi vismaz 12 gadu vecumu);
 - 3.4. 16+ (filma paredzēta personai, kas sasniegusi vismaz 16 gadu vecumu);
 - 3.5. 18+ (filma nav paredzēta nepilngadīgai personai).
4. Ja klasifikācijas indeksu filmai saskaņā ar šiem noteikumiem ir noteicis filmas producers, filmas izplatītājs ņem vērā filmas producenta noteikto filmas klasifikācijas indeksu.
5. Filmas izplatītājam ir pienākums filmas klasifikācijas indeksu darīt zināmu filmas skatītājiem (patērētājiem) labi redzamā, saprotamā un nepārprotamā veidā (piemēram, norādot uz filmas ieraksta vai tā iepakojuma, izvietojot uz plakātiem un citiem filmas reklāmas un informācijas materiāliem, norādot pirms filmas demonstrēšanas vai pārraides vai tās laikā).
6. Filmu, kas klasificēta ar filmas klasifikācijas indeksu 18+, aizliegts izplatīt personām, kuras ir jaunākas par 18 gadiem. Lai pārliecinātos par filmas skatītāja (patērētāja) vecumu, filmas izplatītājam ir pienākums pieprasīt, lai filmas skatītājs (patērētājs) uzrāda personu apliecinošu dokumentu. Pēc filmas izplatītāja vai kontroles iestādes